

A naturales operationes indiuisse, inconvertibiliter, inseparabiliter, inconfuse secundū sanctorum patrum doctrinam ad æque prædicamus & duas naturales voluntates non eō trarias, iuxta quod imp̄n̄ asseruerunt hæretici, sed sequentem humanā eius voluntatē & non resistentem vel reluctāntem, sed potiūs & subiectā diuinæ eius atq; omnipotentī voluntati. Oportebat em̄ carnis voluntatem moueri, subh̄nci vero voluntati diuinæ, iuxta sapientissimum Athanasium. Sicut enim eius caro dei verbi dicitur & est ita & naturalis carnis eius voluntas propria dei verbi dicitur & est sicut ipse ait. Quia descendendi de cælo, non vt faciam voluntatem meam, sed eius qui misit me patris, suā propriam dicens volūtatem, quæ erat carnis eius. Nam & caro propria eius facta est, quæ admodū enim sanctissima atq; immaculata animata, eius caro desiccata est, nō est perēpta, sed in proprio * sui statu & ratione permanit, ita & humana eius voluntas desiccata est, non est perempta, saluata est autem magis secundum deiloquum Gregorium dicentem. Nam velle illius * qui in saluatore intelligitur non est contrarium deo, desiccatum est totum, duas enim naturales operationes indiuisse, inconvertibiliter, inconfuse, inseparabiliter in eodem domino Iesu Christo vero deo modo glorificamus, hoc est, diuinam operationem & humanam operationem secundum diuinorum prædicatorem Leonem apertissime asserentem. Agit enim vtrāq; forma cum alterius communiōne quod propriū est verbo, scilicet operante, quod verbi est & carne exequente q̄d carnis, nec enim in quoquam vnā dabimus naturalem operationem dei & creaturæ, vt neq; quod creatum est in diuinam educamus essentiam, neq; quod æquum est diuinæ naturæ ad competentem creaturis locum des̄ciamus. Vnius enim & eiusdem tam miracula quāq; passiones cognoscimus secundum aliud & aliud eorū ex quibus est naturis & in quibus habet esse, sicut admirabilis inquit Cyrillus. Vndiq; igitur inconfusum atq; indiuisum conseruantes vnū sanctæ trinitatis breui voce cūcta proferimus & post incarnationem, dominum nostrū Iesum Christum verum deum esse credentes asserimus duas eius esse naturas, in vna eius radiante subsistentia, in qua tam miracula q̄q; passiones per omnem sui dispensationem conuersatus, non per phantasiā, sed veraciter hæc demonstrauit ob naturale differentia in eadē vna subsistentia cognoscendā dū vtrāq; natura cum alterius communiōne indiuisse & inconfuse propria vellet atq; operaretur, iuxta quam rationem & duas naturales voluntates & operationes confitemur ad salutem humanam conuenienter in eo concurrentes.

als, suo

als, quod

B Quarto, quoniam hæcenus ipsi Armeni præter has tres, Nicenam, Constantinopolitanam & Ephesinam primam synodos nullas alias vniuersales postea celebratas, nec ipsam beatissimum huius sanctæ sedis antistitem Leonem, cuius autoritate ipsa Chalcedonen̄. synodus extitit congregata, susceperunt, asserentes eisdem fuisse suggestum tam synodum ipsam Chalcedonen̄. q̄ memoratum Leonem, secundum damnata tam Nestor̄n̄ hæresim diffinitionem fecisse, instruximus eos & declarauimus huiusmodi falsam fuisse suggestionem, ipsamq; synodum Chalcedonen̄. & beatissimum Leonem sancte & recte veritatem de duabus in vna persona Christi naturis superius descriptam definiuisse contra impia Nestor̄n̄ & Euthycis dogmata, iniunximusq; vt ipsi beatissimum Leonem, qui veræ fidei columna fuit, & omni sanctitate & doctrina reuerteretur tanquam sanctum & in catalogo sanctorum merito descriptum de cætero reputent & venerentur, atq; non solum dictas tres synodos, sed & omnes alias vniuersales autoritate Romani pontificis legitime celebratas, sicut & cæteri fideles reuerenter suscipiant.

C Quinto, ecclesiasticorum sacramentorum veritatem pro ipsorum Armenorum tam præsentium q̄ futurorum faciliōri doctrina sub hac breuissima redigimus formula nouæ legis. Septem sunt sacramenta, videlicet baptismus, confirmatio, eucharistia, penitentia, extrema vnctio, ordo, & matrimonium. Quæ multum a sacramentis differunt antiquæ legis. Illa enim non causabant gratiam, sed eam solum per passionem Christi dandam esse figurabant, hæc vero nostra & continent gratiam & ipsam digne suscipientibus conferunt, Horum quinque prima ad spirituales vniuersitatisq; hominis in seipso perfectionē, duo vltima ad totius ecclesiæ regimen multiplicationemq; ordinata sunt. Per baptismum enim spiritaliter renascimur, per confirmationem augemur in gratia, & roboramur in fide, renati autem & roborati nutrimur diuina eucharistiæ alimonia,